

Máš pocit že sem hadr a že se mnou můžeš vytírat schody,
okey ale nejsem módní doplněk takže sorry,
buď to začneš chápat že nejsem trouba co má v prdeli,
svou hlavu když po mě začneš řvát svý hloupý výplody,
ze zloby mi říkáš věci, který by ti neměli vyjít z huby,
nedá se tomu říkat rty, který sem dřív chtěl lúbit,
do it, vybízí mě hlas v hlavě a mám chuť ti vpálit,
ale nechci tě slyšet řvát víc takže si du zapálit,
musim zvažít, jestli pro mě má smysl se pořád točit,
v tomhle bludnym kruhu, kterej mě ždímá na vysoký otáčky
a sračky mě nebaví odhrnovat z mí vlastní dráhy,
dřív sem byl tvůj nedosažitelnej sen a.k. Jimmy D
a tys byla ta co byla v zástupu jak ostatní fanynky,
teď když mě máš, hledáš chyby, nekryješ záda a solíš rány,
který chytám a je mi jedno jestli s někym doma šukáš,
stejně se vracim domu tehdy když vim že nasedáš na tramvaj
a míříš do práce a míříš do práce.

Jedu tourdebar s mojí smečkou psů,
na rány náplast je flaška Beefeateru,
už nepomáhá usmiřovací sex,
snažim se léčit nervy alkoholem.
A když už svítá, chodim ulicema,
sem propitej do střízliva a pořád koukám na čas,
měla bys každou chvíli odcházet do práce
a nechci zase poslouchat že sem nality prase.

Vlastně ani nevím jak se to najednou sešlo,
myslim první hádky a ze všeho okolo,
se najednou začíná vytrácet ten pocit
a já mám pocit že chci zvracet,
když najednou cejtim, že se to sere,
tak přesto to nechci posílat do prdele,
hluboko uvnitř miluju tě,
ale když ti to řeknu tak hnedka vím že,
společnýma silama nic nezměníme,
proto nechci tím slovem plýtvat jako vínem,
vytahujem ex jako kabáty ze skříně,
sme jak hyeny ale oba víme,
že se tím nelítostně zabíjíme
a zkoušíme kolik toho vydržíme,
vedem válku a naše zbraně sou,
stíny našich pádů na zem,
jeden můj pád byl kurva tvrdej,
ale sem zas nahoře díky tobě,
tak to chápej a přestaň mě srážet,
zpátky dolu do těch trnejch sraček,
nemínim se dolu zpátky vracet,
sou tu věci který už nehodlám ztrácet,
neřešíme to jak naložit s časem
a když už je pozdě zbyde jen hořko v ústech,
lítost a pár slov po kterých chceš brečet,
nevím proč dáváme si další smeče,
musíme zahodit meče a vytyčit zteče,
chci najít limity díky tvojí síle,
kterou mi dáš když se spolu probouzíme
a já cítim že fakt k sobě patříme,

možná je to jen tím že spolu málo mluvíme
o věcech co sou občas potřeba slyšet,
možná bych měl přijít dneska domů o trochu dříve.

Jedu tourdebar s mojí smečkou psů,
na rány náplast je flaška Beefeateru,
už nepomáhá usmiřovací sex,
snažim se léčit nervy alkoholem.
A když už svítá, chodim ulicema,
sem propítej do střízlivá a pořád koukám na čas,
měla bys každou chvíli odcházet do práce
a nechci zase poslouchat že sem nalitý prase.

Jedu výtahem nahoru
a koukám do zrcadla sem zničen,
dnes sem byl zase zvíře,
vytahuju z kapsy klíče,
zámek klapne odemkne dveře,
mířim přímo do lednice,
tak jak to udělám pokaždý,
když je to fakt těžkej úder,
znáš všechny moje rituály,
proto vysí na dveřích lístek,
poznám tvý písmo s obsahem,
že se vracíš na čas zpátky k mámě
a jestli že chci tě zpátky tak,
že hodně rychle mám se přestat chovat,
jako tvůj debilní fotr, kterej neměl zájem,
že se mnou nežiješ jen proto,
aby sme měli levnější nájem
a sama se ztrácíš ve hře kterou hrajem
a seš už blázen z těch věcí
který ti neumim říct
nebo spíš nechci je to těžší než,
když sme začínali před lety,
společný životy žít.

Jedu tourdebar s mojí smečkou psů,
na rány náplast je flaška Beefeateru,
už nepomáhá usmiřovací sex,
snažim se léčit nervy alkoholem.
A když už svítá, chodim ulicema,
sem propítej do střízlivá a pořád koukám na čas,
měla bys každou chvíli odcházet do práce
a nechci zase poslouchat že sem nalitý prase.